

- Podíl škol, ve kterých nejsou zřízeny metodické orgány, je vysoký (42,5 %). Ve školách, kde jsou tyto předmětové komise a metodická sdružení ustanoveny, nefungují vždy efektivně. Není tak využíván jejich potenciál zejména ve smyslu vzájemné spolupráce, sdílení zkušeností a vzájemné podpory.
- Žáci nejsou vedeni k aktivní účasti v procesu hodnocení, pro jejich sebehodnocení a vzájemné hodnocení jsou vytvářeny příležitosti spíše ojedinele. Formativní hodnocení jako účinný nástroj sledování a hodnocení pokroku žáků a jako prostředku k poskytování zpětné vazby o vzdělávacím pokroku a pro posílení motivace k učení v práci učitelů absentuje.
- Převaha frontálních forem práce s dominancí učitele vede k nižší míře aktivního zapojení žáků do výuky. Nedaří se výuku individualizovat, zařazovat kooperativní činnosti nebo diferencované úkoly tak, aby přispívaly k efektivnímu naplňování vzdělávacích cílů a respektovaly více individuální vzdělávací potřeby a možnosti žáků. Ve vyučovacích hodinách nejsou cíleně rozvíjeny postoje a dovednosti žáků, dominantní je zaměření na znalosti. Systematická podpora a rozvoj funkčních gramotností žáků chybí.
- Přetrvávají nadále rozdíly mezi 1. a 2. stupněm, jak z hlediska aktivního zapojení žáků do vzdělávacího procesu, tak vzhledem k práci s chybou i podpoře sebehodnocení a vzájemného hodnocení.
- Nadaným a mimořádně nadaným žákům je poskytována podpora jen v necelé polovině škol, přičemž se školám nedaří vždy tyto žáky identifikovat.
- Existují rozdíly v názorech vedení škol, pedagogů a asistentů pedagoga na jejich vzájemné kompetence v rámci jejich spolupráce. Chybí standard práce asistenta pedagoga.
- Školy získávají informace o vzdělávacích výsledcích žáků, ale nedokážou je analyzovat a přijímat efektivní opatření vedoucí k jejich zlepšování, a to zejména se zaměřením na žáky ohrožené školním neúspěchem.

Doporučení pro školy

- Zajištění aprobované výuky v maximální možné míře. Intenzivní péče o neaprobované (a nekvalifikované) pedagogy. Vytváření příležitostí pro jejich profesní rozvoj nejen z hlediska konkrétního oboru, ale i managementu třídy, hodnocení žáků, metod a forem výuky, spolupráce s rodiči apod.
- Podpora DVPP i v jiných oblastech, než je účast na vzdělávacích akcích ve formě krátkých metodických seminářů. Podpora vzdělávání přímo ve školách (pro sborovny, na klíč, zajištění mentora či konzultanta, vytváření podmínek pro vzájemnou reflektovanou spolupráci pedagogů...).
- Zvýšení účinnosti hodnotícího systému – naplňování cílů ŠVP, vlastní hodnocení školy a přijímání opatření ke zlepšení stavu.
- Ustanovení metodických orgánů s jasně definovanými úkoly (úpravy ŠVP, sjednocování výchovně-vzdělávacích strategií školy, sjednocování hodnocení žáků, podpora žáků ohrožených školním neúspěchem, zvládnutí chování žáků aj.).
- Zajištění vhodné podpory mimořádně nadaným a nadaným žákům; zvyšování dovedností pedagogů tyto žáky identifikovat.
- Zvýšení míry individualizace a diferenciací v hodinách, větší akcent na rozvoj postojevé složky vzdělávacích cílů.
- Posilování funkce formativního hodnocení; podpora práce se vzdělávacími cíli, diskuze nad identifikací naplnění cílů (hledání odpovědí na otázky: Kde jsou naši žáci? Kam nyní směřují? Jak poznáme, že konkrétní cíl naplnili?). Využívání širšího spektra hodnocení žáků.